

ב"ה

פרשת נצבים – וילך

מקץ שבע שנים
דברים לא, י.

מה פתאום "הקהל" מה יום מיומיים?

לשון הכתוב בפרשת וילך "מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה בחג הסוכות" — דורש אריכות הביאור והסבר בפירוש רש"י: "בשנה ראשונה של שמיטה שהיא השנה השמינית, ולמה קורא אותה שנת השמיטה, דעדיין שביעית נוהגת בה, בקציר של שביעית היוצא למוצאי שביעית". ואינו מובן: מדוע לא נאמר בקיצור ובפירוש — "בשנה השמינית", על דרך שנאמר בכל המועדים, "בחודש השביעי באחד לחודש"^[1], "בחמשה עשר יום לחודש השביעי"^[2], וכיוצא בזה!?

...אלא הביאור הוא ובהקדם: שלכאורה, דרוש ביאור והסבר: מהו הענין המיוחד שנתחדש בזמן מסויים, חג הסוכות דשנה השמינית, שבגללו ישנו ציווי להקהיל את העם, "הקהל את העם .. למען ישמעו ולמען ילמדו גו" — מה יום מיומיים!?

בשלמא כאשר נמצאים "בעשתי עשר חודש באחד לחודש"^[3], יש צורך לומר לכל בני ישראל דברי תוכחה, וכפי שפירש רש"י בהתחלת ספר דברים "מלמד שלא הוכיחן אלא סמוך למיתה". ובפרט בפרשתנו - "וילך משה .. אל כל ישראל ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום", "היום מלאו ימי ושנותי", ולכן — כפי שממשיך בסיום הפרשה — "הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושוטריכם וגו"^[4].

אבל, בנוגע לציווי "הקהל את העם", לאחר הכניסה לארץ כו' — מה נתחדש בחג הסוכות דשנה השמינית שבגלל זה ישנו הציווי "הקהל את העם"!?!

והביאור בזה — באריכות לשון הכתוב, "מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה בחג הסוכות בבוא כל ישראל לראות את פני ה' אלקיך":

"מקץ שבע שנים" — סיום תקופה שלימה, שאז מתחילה תקופה חדשה — "שנה ראשונה של שמיטה".

ומכיון שזוהי התחלת תקופה חדשה — מובן בפשטות שזמן זה ראוי ומתאים להתעוררות מחודשת בנוגע לשמירת וקיום "כל דברי התורה הזאת", כלומר, יש צורך בהתעוררות מחודשת, וגם, התעוררות זו תפעל פעולתה — כפי שיודע הבן חמש למקרא בעצמו, שכאשר מתחיל "זמן חדש", מלמד חדש, וכיוצא בזה, באה גם התעוררות מחודשת בלימוד התורה, התעוררות שמתקבלת ביותר ופועלת פעולתה כו'.

"בשנת השמיטה", כלומר, לאחרי שנת השמיטה, שנמשכת גם בהתחלת שנה השמינית, "שעדיין שביעית נוהגת בה בקציר של שביעית היוצא למוצאי שביעית" — דמכיון שבמשך השנה כולה היו פנויים מעבודת האדמה, ועסקו במשך כל הזמן בלימוד התורה, בודאי יוסיף הדבר בהתעוררות לשמירת וקיום "כל דברי התורה זאת".

[ולכן מדייק רש"י וכופל "בשנה ראשונה של שמיטה שהיא השנה השמינית", כלומר, הן העילוי דהתחלת תקופה חדשה, "שנה ראשונה של שמיטה", והן העילוי שבאים זה־ענתה משנת השמיטה, "שנה השמינית", שיש לה שייכות גם לשנת השמיטה כו', כנזכר לעיל].

"במועד .. בחג הסוכות" — כאשר פנויים מעניני חול, והדגשה נוספת בנוגע לחג הסוכות — שגם בימים שלפניו ישנה התעסקות מרובה בעניני מצוות, סוכה וארבעת המינים, אשר, על ידי זה ניתוסף בהתעוררות לשמירת וקיום "כל דברי התורה הזאת".

"בבוא כל ישראל לראות את פני ה' אלקיך במקום אשר יבחר" — כמובן וגם פשוט, שכאשר התעוררות במעמד הציבור כולו היא "במקום אשר יבחר", אזי פעולתה באיך־ערוך לגבי התעוררות שמתקיימת במקום אחר, ועל אחת כמה וכמה לגבי התעוררות דכל אחד ואחת במקומו הוא.

ועל פי זה מובן בפשטות הכתובים כל פרטי הסימנים שבכתוב — מכיון שעל ידי זה נתבאר טעם הציווי "הקהל את העם גו' למען ישמעו ולמען ילמדו.. ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת .. כל הימים אשר

אתם חיים על האדמה גוי". בזמן זה דוקא, להיותו זמן מתאים ומוכשר ביותר לכך, כנזכר לעיל בארוכה.

קטע משיחת ש"פ נצבים-וילך, כג אלול, רשימת השומעים בלתי מוגה.
תו"מ ה'תשמ"ו ח"ד ע' 442.

-
- [1] אמור כג, כד. פינחס כט, א.
  - [2] אמור שם, לד. פינחס שם, יב
  - [3] ר"פ דברים (א, ג).
  - [4] שם, כח.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולע"נ הרב גבריאל נח זוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה, צבייה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה